

[Olav Olsen.]

gaa saa mægtigt ned, at Krisen med al sin Styrke vil ramme ogsaa den Del af Samfundet.

Derfor opfordrer denne Lov til at være lydher overfor Kravene fra Forbrugerne. Derfor opfordrer vi Industrien og Handelen til at forstaa de Vanskeligheder, som ligger til Grund for, at Lovforslaget har faaet den Tilslutning, det har faaet.

Christmas Møller: Jeg vil gerne først gøre den Bemærkning, som i hvert Fald maa vederkvæge den højtærede Formands Øren, at naar vi fra konservativ Side, som er saa skarpt imod denne Lov, ikke har krævet Fristerne overholdt, er Aarsagen dertil den, at vi jo egentlig skulde have haft denne Sag til Behandling i Mandags, men da vilde det jo være blevet en Behandling meget sent, og da den saa kom til Behandling den næste Dag, Tirsdag, mente vi det ikke naturligt at kræve Fristerne overholdt og har altsaa heller ikke gjort det. Hvis man deri vil lægge, at det høje Landsting ikke vil kræve Fristerne overholdt, og ikke vil stille Spørgsmaal og sligt, tror jeg, man tager fejl. Der vil blive gjort alle mulige Forsøg i Retning af at standse dette Lovværk.

Til det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, som jo i Sandhed sankede gloende Kul paa den ærede Ordførers Hoved, maa jeg, naar det ærede Medlem kunde faa Lov til at komme med de Bemærkninger, han kom med, nok have Lov til at sige, at han var nogle Postdage for sent. Vi diskuterede i 1929—30 det ærede Medlem Hr. Korsgaards og det ærede Medlem Hr. Fraenkels Stilling i 1920, og jeg kan svare det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, at jeg henviser til den Debat, der den Gang fandt Sted. Hvis han i øvrigt vil gøre noget i denne Sag, kan han henvende sig til det ærede Medlem Hr. Slesbager, som ikke vil benægte, at det ogsaa i høj Grad er hans Betragtning, at Mentaliteten og at de økonomiske Omstændigheder i 1920 var ganske anderledes, end de var i 1929 og er i Dag. Jeg husker med stor Glæde et Foredrag af det ærede Medlem Hr. Slesbager i Haandværkerforeningen, hvor vi stod sammen, hvad vi altsaa ikke gør i Dag — hvem der er mest tilfreds hermed, overlader jeg til det høje Ting at bedømme.

Jeg skal derefter kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. Saaledes som denne Sag fik Lejlighed til at udvikle sig under Forhandlingen i Gaar, er der jo — deri har den højtærede Formand ganske Ret — ført en almindelig Debat ogsaa om økonomiske For-

hold vedrørende denne Sag, og jeg skal derfor bøje mig for Formandens Ønske om, at man fatter sig kort. Jeg vil dog gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger, dels om det, vi nu skal stemme om, dels om det, Venstre yderligere vil.

Jeg vil da for det første sige, at denne Sag forlader det høje Folketing med Industriraadets Opfordring til at se Tiden an, med den danske Handelstands Fællesrepræsentations Opfordring til at se Tiden an, med Løfte om Forhandling fra begge disse mægtige Organisationers Side, idet de siger: Lad os tale om hele dette Forhold. Og i Dag er det offentliggjort i Pressen, at de samvirkende Købmandsforeninger i Danmark ved deres Formand Hr. Schjær har sendt Landstinget en Skrivelse, i hvilken de siger, at de har haft alt for kort Tid til at forhandle hele dette Spørgsmaal, og de maa meget indtrængende anmode om, at der bliver givet Lejlighed til en Forhandling mellem Erhvervsorganisationerne og Rigsdagen om dette helt nye Forslag.

Altsaa, dette Forslag forlader det høje Folketing paa den Maade, at tre meget betydende Erhvervsorganisationer siger: Lad nu hele denne Sag hvile, og lad os faa en nøje Drøftelse af den. Alligevel er Forholdet det, at man i stor Udstrækning ikke vil tage Hensyn hertil. Jeg maa tilstaa, jeg forstaa det ikke.

Det Forslag, her er Tale om, er et Forslag, der, saaledes som det er blevet omtalt, rammer aldeles i Flæng; det rammer kun Prisaftaler for enkelte Varer og rammer aldeles ikke paa en Række vigtige Omraader, hvor en Prisaftale kan finde Sted.

Det er et Forslag, der — saaledes som jeg indgaaende paaviste i 1929 under Forhandlingen om et Regeringsforslag i Ministeriet Staunings første Rigsdagssamling, og saaledes som jeg har haft Lejlighed til at paavise det i Efteraaret 1930 — til økonomisk Baggrund har et Danmark, hvor der er en Andersbevægelse, som raader over en samlet aarlig Omsætning paa et Par Tusind Mill. Kr., hvor der er 1 800—1 900 Brugsforeninger, i hvilke Omsætningen, som jeg har haft Lejlighed til at sige, er 400 Mill. Kr. om Aaret. Det er et Forslag, som fremtræder paa Baggrund af, at vi her i Landet ogsaa ved Arbejdernes økonomiske Foretagender har en Konkurrence overfor den private Købmand og den private næringsdrivende.

Det er et Forslag, som fremtræder paa den Baggrund, at den økonomiske Udvikling her i Landet vel gennem den tekniske Udvikling har skabt Koncentration og ogsaa